

Da Forhandlingen om dette Flertallets Forslag imidlertid ikke har ført til Overensstemmelse, maa Flertallet tilraade Vedtagelsen af Finansloven i den af Landstinget ved eneste Behandling vedtagne Stikkelse.

Et Mindretal (Bosfen, C. Sage, H. Chr. Hansen, D. Hansen, H. Holm, N. S. Larsen, Neergaard, Th. Nielsen og Ravn) har i Fællesudvalget været villigt til at imødekomme Landstinget paa flere Punkter, som dette Ting lægger Vægt paa, for saa vidt angaar forskellige Bevillinger, der ikke ere af provisorisk Karakter. Da dette imidlertid ikke har kunnet tilvejebringe fornøden Enighed i Udvalget, indskrænker man sig til at indstille, at Finanslovsforslaget vedtages i den af Folketinget ved eneste Behandling givne Affattelse.

Et andet Mindretal (S. C. Christensen, Madsen-Mygdal og N. Nielsen) er ved Fællesudvalgets Forhandlinger yderligere blevet bestyrket i den Formening, at den væsentligste Hindring for en ordinær Finanslov er det nuværende Ministerium.

Under Forhandlingerne har Mindretallet derfor stillet Forslag om, at Fællesudvalget skulde meddele Ministeriet, at dette af Udvalget betragtedes som en Hindring for en Forstaaelse om Finansloven, men da Forhandling og Afstemning om dette Forslag nægtedes af Udvalgets Flertal (en Del Medlemmer undlod at stemme), har Mindretallet, som ikke ønsker nogen Finanslov til et Ministerium, der regerer ved Hjælp af provisoriske Love, ikke yderligere stillet Forslag eller deltaget i Forhandlingerne.

Mindretallet ønsker saa oprigtig som nogen en Overenskomst mellem de to Ting og en Tilbagevenden til lovlige Tilstande, men den første og mest nødvendige Betingelse for en saadan Overenskomst maatte være Ministeriets Fjernelse, thi dets Forbliven er for Folketinget en vedvarende Trussel om Gentagelse af det nu i otte Aar førte provisoriske Regimente, der er aldeles ødelæggende for Rigsdagens Bevillingsmyndighed.

Derksom Fællesudvalget havde delt denne vor Opfattelse, da havde en Meddelelse til Ministeriet, som af os foreslaaet, næppe undladt at gøre sin Virkning, og i modsat Fald kunde Ministeriets Afgang sikkert være naaet ved Finanslovsforslagets Forkastelse i begge Ting. Et nyt og grundlovsstro Ministerium vilde derefter utvivlsomt og temmelig hurtigt have kunnet opnaa den fornødne Bevilling til Regeringens Førelse, og en Overenskomst kunde da indgaaes paa en for begge Ting hæderlig Maade og i alle Tilfælde med en Udsetelse til en varig Forstaaelse, som berettiger et godt Haab om fremtidigt Samarbejde til Gavn og Velsignelse for Fædrelandet.

Da denne vor Opfattelse imidlertid ikke fik Tilslutning i Fællesudvalget, finder Mindretallet ikke Anledning til at fremkomme med nogen særlig Indstilling, men forbeholder sig at stemme imod den endelige Vedtagelse af Finansloven.

Et tredje Mindretal (Sens Buff og Caspersen), der i øvrigt er enigt i mange af sidstnævnte andet Mindretals Udtalelser, vilde ikke under Forudsætning af, at der var opnaaet Forlig paa Finansloven med mer eller mindre tydelige Bevillinger til Provisorierne eller Fæstningen, kunne stemt for en saadan Finanslov. Men da dette ikke finder Sted, tilraader Mindretallet at stemme for Folketingets Affattelse af Finanslovsforslaget.